

VOORNAAM MAAR INFAAM

**(Voornaam maar verdorven)
(Die Society von Chrippenham)
(fein aber gemein)**

Misdadigerskomedie

door

ULRICH ENGELMANN

vertaling

Jan Droog

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOORNAAM MAAR INFAAM – DIE SOCIETY VON CHRIPPENHAM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULRICH ENGELMANN** en vertaler: **Jan Droog** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Mevrouw Hazel Campbell
Linda Campbell - haar dochter
Carmen Robbins - schilderes
Lizzy - dienstmeisje
Mabel - helpt in de keuken
Gloria Campbell - het zwarte schaap van de familie
Lady Gwendolin Hamilton - society-dame
Lord William Hamilton - haar echtgenoot
George Baily - lid van de Labour-partij
Bonnie Taylor - politie-agente?
Gordon Parcell - bijzondere uitzendkracht
Jonathan Smith - butler?

DECOR:

Het toneel stelt voor een tuin. Rechts staat de villa “Campbell Cottage” die niet meer dan kwart van het toneel in beslag neemt. Er is één venster, waaruit bij de nachtelijke scènes een warm geel schijnsel naar buiten straalt. De speelruimte bevindt zich midden op het toneel en daar vinden we tuinmeubelen: witte tafels en stoelen. Op de achtergrond wordt later het buffet ingericht. Links is struik- gewas met een tuinbank ervóór. Over de voorgrond verdeeld zijn bloembedden. De achtergrond wordt gevormd door een schutting met een rozenpoortje. In de struiken, aan het rozenpoortje en aan het huis zijn, vooralsnog niet zichtbaar, witte en bontgekleurde feestlampjes bevestigd. Die moeten zorgen voor een echte luchtige en vrolijke stemming.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Lizzy zit in een koninklijke cape gehuld in het midden van de tuin. Ze draagt een kroontje. Naast haar zien we een vaas, gevuld met zonnebloemen, op de grond. Vóór haar zit Carmen aan een schildersezal en schildert. De toeschouwers kunnen niet zien wat zij schildert. Op de achtergrond zit Linda op een bank en leest de krant)

LINDA: O mijn god, er is al weer ingebroken. En kun je je voorstellen bij wie?

CARMEN: Nee, maar je zult 't me ongetwijfeld meteen zeggen.

LINDA: Je zult 't niet geloven. Lord en Lady Hamilton zijn beroofd.

CARMEN: Zijn die dieven nu ook al hier in Chrippenham? Wat vreselijk!

LINDA: De "Roddelbode" schrijft: "De inbraak heeft plaatsgevonden, toen de bewoners van Hamilton Hall afwezig waren. "Ik ben verbijsterd" zei Lord Hamilton, die net van een zitting van het Hogerhuis was teruggekeerd, "ze hebben onze prachtige portretten van de galerie van voorouders laten hangen. Maar dat portret van de man met de helm hebben ze meegenomen. Ik kan even niet op de naam komen van de schilder, Weinbrand van Rhein of iets dergelijks. Dat portret was nogal duur".

CARMEN: Weinbrand van Rhein? Man met de helm? Dat zou misschien... Van Rhijn. Rembrandt Havezoom van Rhijn... De man met de gouden helm? Niet te geloven!

LINDA: De "Roddelbode" schrijft verder: "Of Lord en Lady Hamilton onder deze omstandigheden vanavond aanwezig zullen zijn op het tuinfeest van de Campbells op "Campbell Cottage" is meer dan twijfelachtig." Mochten ze niet komen, dan heb jij vrij, Lizzy.

LIZZY: Vrij, juffrouw Linda, wanneer?

LINDA: Vanavond.

LIZZY: Maar vanavond is toch het grote tuinfeest ter gelegenheid van de verjaardag van mevrouw Campbell.

LINDA: Als Lord en Lady Hamilton afzeggen, zal er zeker geen tuin-

feest zijn. Het hoogtepunt van het seizoen voor de sociale contacten betekent nog maar de helft als de “sterren” van de notabelen er niet bij zijn. Ik zal mama 'ns vragen: waarschijnlijk heeft ze de krant nog niet gelezen.

LIZZY: Juffrouw Carmen, u zei zojuist dat het onmogelijk Rembrandt kan zijn. Waarom kan dat niet en wie is eigenlijk Rembrandt?

CARMEN: Ach Lizzy, dat was zomaar een opmerking. Kijk, de inbrekers hebben het portret van de oude man met de helm gestolen. En ik dacht, dat zou wel 'ns Rembrandt kunnen zijn.

LIZZY: Rembrandt gestolen? Ze hebben Rembrandt ontvoerd. Wat erg toch! Die arme man.

CARMEN: Ach nee, Rembrandt is al lang dood.

LIZZY: Ze hebben hem vermoord? Een moord in Chrippenham? O hemel!

CARMEN: O Lizzy, waar moet ik beginnen om het je uit te leggen?

(er wordt gebeld)

LIZZY: Ik kom al! *(ze ontdoet zich van de cape)* Sorry, juffrouw Carmen, maar mevrouw Campbell roept me. *(er wordt voor de tweede keer gebeld)* Jaaa! Ze is een beetje ongeduldig, niet? *(gaat af. Achter de tuinschutting verschijnt een fietser – die heeft gebeld. Het is een typisch Engelse bewoner van het platteland met knickerbockers (kniebroek), “vechtpet “ op en een geruit jack. Het is een man van middelbare leeftijd. Hij belt voor de derde keer)*

CARMEN: Ze komt er al aan.

GEORGE: Neem me niet kwalijk, mevrouw, ik was het! *(hij belt nog een keer en heeft een brief in de hand)*

CARMEN: O, meneer, ik had u niet gezien. Wat kan ik voor u doen?

GEORGE: Mevrouw, ik heb u hier niet eerder gezien. Mag ik weten hoe u heet?

CARMEN: Meneer, ik geloof niet, dat we al eens aan elkaar zijn voorgesteld en meneer, ik geloof ook niet, dat mijn naam u zou interesseren.

GEORGE: Alstublieft, mevrouw, maakt u zich niet kwaad. *(Lizzy komt op)*

LIZZY: Ze heeft helemaal niet gebeld, juffrouw Carmen.

GEORGE: Carmen. Een mooie naam. Die doet denken aan Spanje,

vuur, stierenvechters, opera, muziek... Carmen. Ik zou het een eer vinden als ik uw Escamillo zou mogen zijn.

CARMEN: Meneer, ik weet niet wat ik daarop moet zeggen.

GEORGE: En bij Carmen, hoort een rode roos. *(hij houdt een rode roos in de hoogte)*

LIZZY: Maar die is uit onze tuin. Voorzichtig, juffrouw Carmen! Dat is meneer George Baily. Een socialist van de Labourpartij, zegt juffrouw Linda, en dat zijn allemaal dieven. *(Carmen maakt een afwijzend gebaar)*

CARMEN: U bent toch niet speciaal naar Campbell Cottage komen fietsen om mij een roos uit onze eigen tuin aan te bieden.

GEORGE: Als ik geweten had, dat ik u hier zou aantreffen, zou ik zelfs te voet naar hier gekomen zijn. Maar eerlijkheidshalve moet ik zeggen, dat ik op weg hierheen een brief heb gevonden die gericht is aan mevrouw Hazel Campbell. De postbode schijnt hem verloren te hebben.

CARMEN: U kunt hem aan mij geven. Dan zorg ik wel, dat ie bij haar komt. Wie, mag ik zeggen, is de eerlijke vinder? Escamillo, of wie anders?

GEORGE: Mijn naam is Baily, George Baily en ik woon in de stad.

LIZZY: Ja, die meneer is George Baily, maar waarom wil hij Don Camillo zijn? Pas op, juffrouw Carmen. Mannen zoals Don Camillo zijn toch priesters. En meneer Baily is geen priester, eerder het tegendeel. *(Carmen maakt ongeduldige gebaren)*

CARMEN: Mag ik dan de brief, meneer?

GEORGE: Met genoegen. *(overhandigt de brief)* U schildert? Dat is prachtig. Maar het motief komt me zeer bekend voor.

LIZZY: U heeft mij toch al vaak gezien en nu sta ik vlak vóór u.
(Carmen maakt weer "wegwerp-bewegingen")

CARMEN: Dat motief is ook al zo oud als de weg naar Rome.

LIZZY: Dat is gemeen, juffrouw Carmen. Ik ben toch nog jong!

CARMEN: Maar ik heb nou eenmaal een voorliefde voor oude motieven.

LIZZY: Dan wil ik nu wel 'ns dat portret zien. *(ze haalt het schilderij van de ezel af en houdt het goed zichtbaar naast de zonnebloemen – het is een kopie van de zonnebloemen van Van Gogh)* Daar lijkt ik

nou helemaal niet op!

CARMEN: Lizzy, wil je die brief even naar mevrouw Campbell brengen?

LIZZY: Lijkt er niet op... (*Lizzy gaat mokkend af*)

CARMEN: Ik heb haar nooit gezegd, dat ik haar zou schilderen. Ze is gaan zitten en is er van uitgegaan dat ze mijn model was.

GEORGE: Mag ik er dan van uitgaan, dat we elkaar nog eens ontmoeten, juffrouw Carmen?

CARMEN: Daar ik hier nog een poosje op bezoek blijf, zal dat in Chrippenham moeilijk te vermijden zijn.

GEORGE: U weet hoe ik 't bedoel. Ik zeg eenvoudig waar 't op staat. Ik zou u graag wat beter leren kennen en daarom wil ik u graag weer ontmoeten.

CARMEN: Vindt u ook niet, dat we dat beter aan het toeval kunnen overlaten?

GEORGE: Oké, laten we het toeval een kans geven. Maar alleen tot vanavond. (*maakt aanstalten om weg te fietsen*)

CARMEN: Vanavond? Wat bedoelt u met vanavond?

GEORGE: Wacht u maar rustig af. Dat is nog een verrassing. (*rijdt bellend en lachend af*)

CARMEN: Wat een vreemde kerel is dat! (*ze loopt naar de schildersezel en plaatst het schilderij er weer op; Lizzy komt op*)

LIZZY: Is meneer Baily weg? Juffrouw Carmen, in alle eerlijkheid, juffrouw Linda en mij bevalt het helemaal niet. Wie zich uitgeeft voor Don Camillo, die is ook in staat Rembandt te vermoorden.

CARMEN: Lizzy, je kan grenzeloos fantaseren. Help me liever mijn schildersspullen naar binnen te brengen.

LIZZY: Graag, maar dat schilderij...

CARMEN: Wat is er met dat schilderij? Lizzy, op een keer zal ik ook jou schilderen.

LIZZY: Daar gaat 't niet om, juffrouw Carmen. Dat schilderij... ik weet 't niet... Ik zou het nooit kopen.

CARMEN: Als dat het origineel van Van Gogh zou zijn, was ik ervan overtuigd, dat jij het niet zou kopen. Op de laatste veiling bracht het namelijk honderd miljoen Engelse ponden op.

LIZZY: Met lijst en al? Dat moet dan wel een echte lijst van hout zijn!

CARMEN: Lizzy... *(ze gaan beiden af; het schilderij blijft staan)*

Scène 2

(Linda en mevrouw Hazel Campbell komen op, Linda heeft de krant nog in de hand, Hazel de brief. Ze gaan zitten)

LINDA: Ik vind niet, dat we het feest moeten afgelasten, als de Hamiltons vanavond verstek laten gaan.

HAZEL: Linda, je hebt nog steeds niet begrepen, dat de Hamiltons de belangrijkste personen van alle notabelen zijn. Een feestelijke gelegenheid in Chrippenham zonder hen zou zijn als een ontvangst op de thee bij de koningin, maar dan zonder de koningin.

LINDA: Nou, als jij het zegt. Ik zou het jammer vinden. Misschien hebben zij je geschreven.

HAZEL: Hoezo, geschreven?

LINDA: De brief.

HAZEL: Ach ja, de brief. Nee, nee, de brief is van George Baily. Lizzy heeft hem mij zojuist gegeven en erbij gezegd, dat Baily Don Camillo zou zijn. Denk jij dat Lizzy heimelijk drinkt?

LINDA: Nee, dat geloof ik eigenlijk niet, hoewel ze af en toe wat eigenaardig is. George Baily zei je? Misschien zegt hij ook af. Dat, lieve mama, zou nou eens een prettige mededeling zijn...

HAZEL: Linda, ik weet niet wat je op George Baily hebt aan te merken. George zou helemaal niet zo'n gekke keus zijn. Zijn familie staat hoog in aanzien.

LINDA: Dan viel bij wijze van uitzondering de appel nu eens v er van de boom.

HAZEL: Ik heb hem speciaal voor jou uitgenodigd. Leer hem nou gewoon kennen en je zult zien,  en, twee, drie...

LINDA: Met Norman Galerie.

HAZEL: Wat? Hoezo? Wie is Norman?

LINDA: Mama, ga zitten. *(maar ze zit al)* Norman is mijn vriend en die

zal het zeker niet op prijs stellen wanneer George Baily mij het hof maakt.

CARMEN: Norman, kind, wie is Norman. Waarom heb je nooit wat gezegd?

LINDA: Waarom zou ik? Jij praat altijd alleen maar van George zus en Baily zo.

CARMEN: En is 't wel serieus?

LINDA: Ja zeker! We willen ons over enige tijd verloven.

CARMEN: Over enige tijd? Wanneer is dat?

LINDA: Binnenkort.

HAZEL: Maar dat is fantastisch. En hoe is hij? Hoe ziet hij er uit? En uit wat voor een familie komt hij?

LINDA: O mam, hij is groot, blond, imponerend en rijk. Norman Stuart is gewoonweg een droom. Dat is voorlopig toch wel genoeg?

HAZEL: Ik weet niet wat ik daarop moet zeggen. Ik ben sprakeloos.

LINDA: Dat zullen we dan maar zo laten. Ik zou het fijn vinden als je deze aangelegenheid niet verder vertelt.

HAZEL: Uiteraard. Wat denk je wel van mij.

LINDA: Dan moet je me even verontschuldigen, want ik moet met Carmen nog een paar dingen voorbereiden. *(Linda af)*

HAZEL: Natuurlijk. *(als Linda weg is haalt ze een mobile telefoon tevoorschijn en kiest een nummer)* Hallo Mathilda? Nou, je zult het niet geloven: Linda gaat zich verloven! Met wie? Met Norman Stuart... je kent toch Norman Stuart... Wat zeg je? Wie? ...Ja precies. Een ogenblik, ik moet stoppen. Ja, jammer, dat je vanavond verhinderd bent. Ajuus!

Scène 3

(Lizzy komt op)

LIZZY: Mevrouw Campbell, buiten staan twee bezoekers.

HAZEL: Wie zijn het dan? Voor het feest is het nog te vroeg.

LIZZY: *(kijkt op het visitekaartje)* Zijn het de Hamiltons bij wie die

moord gepleegd is?

HAZEL: Wat voor een moord? Bij de Hamiltons is iemand vermoord?

LIZZY: Juffrouw Linda zei dat ene Rembrandt...

HAZEL: Dat heb je zeker verkeerd begrepen. *(op deftige toon)* Laat de heer en mevrouw Hamilton maar binnen. *(de Hamiltons komen op)* Lord en Lady Hamilton, ik ben werkelijk verbijsterd over wat ik in de krant heb gelezen. Maar neemt u toch plaats. *(ze gaan zitten)* Weet de politie al wie de dader is?

GWENDOLIN: Natuurlijk niet, mevrouw Campbell. De politie van tegenwoordig is volledig hulpeloos. Er loopt te veel gespuis rond.

HAZEL: Dat hoeft u mij niet te vertellen!

WILLIAM: Een vervelende geschiedenis. Maar 't had erger kunnen zijn.

LIZZY: Erger dan moord? Wilt u wat drinken?

HAZEL: Lizzy! Dat personeel van tegenwoordig! Wat kan ik u aanbieden?

LIZZY: Dat heb ik net al gevraagd!

HAZEL: Thee? *(de Hamiltons knikken)* Lizzy, wil je nog even twee couverts halen? En het gebak... wat sta je nou te kijken, Lizzy?

LIZZY: Ik wou nog even vragen naar de dode...

GWENDOLIN: Pardon... welke dode?

HAZEL: Lizzy, ga nou maar... *(Lizzy af)*

GWENDOLIN: Zeg eens, beste mevrouw Campbell, waar is Arthur. Uw butler?

HAZEL: O een drama! Arthur heeft bij het zilverpoetsen zijn voet gebroken en is enige tijd uit de roulatie. Normaal gesproken zou dat helemaal niet zo erg zijn, maar uitgerekend vanavond hebben we het tuinfeest. En ik weet niet of ons nieuwe dienstmeisje dat wel aankan. Ze is soms zo onhandig.

GWENDOLIN: Maar dat hoeft tegenwoordig geen probleem meer te zijn. Daarvoor zijn toch die uitzendbureaus. Ik heb daarvan zelf ook een keer, toen ik verschrikkelijk onhand was, gebruik moeten maken.

WILLIAM: Stel je voor: er was toen niemand om haar te helpen bij het uittrekken van haar jas.

GWENDOLIN: Wacht 'ns. (*scharrelt in haar handtas*) Hier heb ik geloof het visitekaartje van het bedrijf. U moet 't gewoon proberen.

HAZEL: U hebt gelijk. Dat kan geen kwaad.

GWENDOLIN: O zeker niet. (*Hazel draait het nummer*)

HAZEL: Bureau... hoe zegt u... ja, ja, kan ik bij u een... hoe zal ik zeggen... Een man huren? Geen probleem? Wat ik van hem verlang? O, hij moet zowel in huis als in de tuin goed kunnen functioneren. Hoe hij gekleed moet gaan? Als butler, natuurlijk. U heeft iemand die daar goed in is? Nu, dan moet u dat maar regelen. Ja, Campbell Cottage, Ashten Road 13. Vanavond om zes uur. (*beëindigt het telefoongesprek*) Dat ging verbazend eenvoudig. U wordt bedankt, Lady Hamilton, hier is uw kaartje terug.

GWENDOLIN: Houdt u 't maar voor het geval dat u weer 'ns in verlegenheid komt. (*Linda verschijnt*)

LINDA: Mama, Mabel vraagt of... O, we hebben bezoek. Wat fijn, dat u ons komt bezoeken. Ik hoop, dat het niet betekent, dat u voor vanavond moet afzeggen.

GWENDOLIN: Nee, natuurlijk niet.

LINDA: Die diefstal moet vreselijk voor u geweest zijn. Bent u niet bang zo alleen, Lady Hamilton?

GWENDOLIN: Ach, juffrouw Campbell, ik had geen gelegenheid om bang te zijn. Eerlijk gezegd, ik ben door de diefstal gewoonweg heen geslapen. Met een goed geweten kun je toch lekker slapen, nietwaar, William?

WILLIAM: Zeker, zolang het maar niet te veel kost.

GWENDOLIN: En hoe is 't met jou, Linda, nog altijd on-Engels ongetrouwd en nog altijd erop uit om carrière te maken?

LINDA: Lady Hamilton, of 't nou Engels is, of Grieks, Russisch of Frans... ik houd van mijn...

HAZEL: Norman... O, nu heb ik mijn mond voorbij gepraat!

LINDA: Mama.

HAZEL: Je hebt gelijk, ik had beter op moeten letten. Nu heb ik Linda's verrassing verraden. Ze gaat zich vanavond verloveren.

GWENDOLIN: En met wie? Is het iemand die wij kennen? Is het soms George Baily, de grote favoriet van je moeder?

WILLIAM: George Baily van de Labourpartij is een vlegel die de afschaffing van de privileges van de adel ondersteunt. Ik zou het niet prettig vinden als het George Baily zou zijn.

HAZEL: Nee, nee, het is Norman Stuart. En Mathilda Waterloo zei, dat het de Norman Stuart is, u weet wel.

GWENDOLIN: De Norman Stuart? *(Hazel knikt)*

LINDA: Kan iemand mij misschien uitleggen wie jullie bedoelen?

GWENDOLIN: En zij wil zich verloven?

HAZEL: Vanavond tijdens het tuinfeest.

LINDA: Mama, je zit er naast. We houden niemand voor de gek.

GWENDOLIN: Dat is dan tenminste een hoogtepunt in dit seizoen. Proficiat, juffrouw Linda. *(Lizzy komt weer op)*

Scène 4

LIZZY: Er is nog meer bezoek.

HAZEL: Maar het is nog te vroeg voor het feest.

LIZZY: Het is de politie.

HAZEL: Politie? Heb je soms verkeerd geparkeerd, Linda? *(Bonnie Taylor komt op en houdt een politiepenning in de hoogte)*

BONNIE: Neem me niet kwalijk, dat ik hier zomaar gewoon binnenkom, maar mijn naam is Blondy, Blondy Taylor van het bureau voor inbraken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto